

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 47ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Ὁ Ὅσιος Παῦλος ὁ Θηβαῖος

Ὁ Ὅσιος Παῦλος γεννήθηκε τό ἔτος 227 μ.Χ. στή Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου, γι' αὐτό καί εἶναι γνωστός ὡς Παῦλος ὁ Θηβαῖος. Ὅταν ἔγινε 15 χρονῶν ἔμεινε ὀρφανός. Εἶχε μόνο μιά ἀδελφή παντρεμένη.

Ἔβλεπε τό μεγάλο διωγμό τῶν Χριστιανῶν ἀπό τόν Δέκιο καί τοῦ γεννήθηκε ἡ σκέψη νά φύγει σέ τόπο κρυφό γιά νά γίνει ἀσκητής. Ἡ σκέψη αὐτή ἔγινε πράξη ὅταν ὁ ἄνδρας τῆς ἀδελφῆς του τόν κατήγγειλε στούς τύραννους ὡς χριστιανό μέ σκοπό νά κληρονομήσει τήν περιουσία του.

Ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νά φύγει μακριά στήν ἔρημο καί στά βουνά. Βρῆκε μιά σπηλιά κι ἕνα τόπο ὠραῖο καί ἡσυχό μέ πηγή καί φοινικά. Ἔκρινε ὅτι ὁ Κύριος τόν ὀδήγησε σ' αὐτό τόν τόπο γιά ψυχική ὠφέλεια κι ἔτσι ἔμεινε ἐκεῖ.

Τριάντα χρόνια ἔζησε ἐκεῖ τρώγοντας χόρτα καί φοινίκες, ἐνῶ σκεπαζόταν μέ φύλλα φοινικιάς. Ἡ ζωή του ἦταν πνευματική ἄσκηση, προσευχή, νηστεία καί ἀγρυπνία. Ὁ Κύριος τοῦ ἔστειλε κάθε μέρα μέ ἕνα κόρακα μισό ψωμί.

Τόν Μοναχό Παῦλο βρῆκε κάποτε ὁ Μέ-

γας Ἀντώνιος ὅταν τοῦ γεννήθηκε ἡ ἀπορία νά δεῖ ἄν ζεῖ ἄλλος Μοναχός πιο βαθιά μέσα στήν ἔρημο. Ὁ Μ. Ἀντώνιος ἦταν τότε ἑνενήντα ἐτῶν, ὅταν μιά νύκτα ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθηκε καί τοῦ εἶπε νά πάει

πιο μέσα στήν ἔρημο γιά νά συναντήσῃ τόν Ἀββά Παῦλο, πού ἦταν πολύ ἐνάρετος καί θά ὠφελοῦνταν πολύ.

Τό πρωί ξεκίνησε ὁ Γέρον Ἀντώνιος ἀδιαφορώντας γιά τήν ἡλικία του καί τή ζέστη. Τρεῖς μέρες περπατοῦσε στήν ἔρημο, ὥσπου ἕνα λιοντάρι τόν ὀδήγησε στή σπηλιά τοῦ Παύλου, ὁ ὁποῖος τόν ὑποδέχθηκε μέ μεγάλη χαρά. Ἀπό τόν Μεγάλο Ἀντώνιο ὁ Παῦλος ἔμαθε πῶς ζοῦν οἱ ἄνθρωποι στίς πόλεις, ἐάν ἔχουν πολέμους

ἢ εἰρήνη καί ἄν οἱ ἄρχοντες συνεχίζουν νά εἶναι εἰδωλολάτρες. Δόξασε τό Θεό γιατί ἔλαμπε πάλι παντοῦ ἡ εὐσέβεια κατά τά λεγόμενα τοῦ Ἀντωνίου.

Ἐνῶ συζητοῦσαν βλέπουν ἕνα κόρακα πάνω στό κλαδί δένδρου νά ἔχει στό ράμφος του ἕνα ὀλόκληρο ψωμί. Οἱ δύο μοναχοί εὐχαρίστησαν τόν φιλόσοφο καί ἐλεήμονα Θεό γιά τήν τροφή πού τοῦς

ἔστειλε. Στή συνέχεια ὁ Ὅσιος Παῦλος διηγήθηκε στό Μ. Ἀντώνιο ὅλη τή ζωή του καί τή νύκτα ἔκαναν ἀγρυπνία καί προσευχή.

Τό πρωί ὁ Ὅσιος Παῦλος εἶπε στό Μ. Ἀντώνιο: «Εἶναι πολλές μέρες πού ὁ Κύριος μου ἀποκάλυψε ὅτι κατοικεῖς σ' αὐτή τήν ἔρημο καί μου ὑποσχέθηκε ὅτι θά σέ δῶ πρὶν πεθάνω. Ὁ Θεός λοιπόν σ' ἔστειλε γιά νά μέ θάψεις. Πήγαινε στή σκήτη σου νά μου φέρεις τό μανδύα πού σοῦ ἔδωσε ὁ Μ. Ἀθανάσιος γιά νά τυλίξεις μ' αὐτόν τό σῶμα μου καί νά μέ ἐνταφιάσεις». Ἔτσι καί ἔγινε.

Τή δεύτερη μέρα τῆς ἐπιστροφῆς ὁ Μ. Ἀντώνιος εἶδε τάγματα ἀγγέλων, χοροῦς Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων καί Ὁσίων μαζί νά ἀνεβάζουν τήν ὀλόλαμπρη τήν ψυχή τοῦ Ὁσίου Παύλου στόν οὐρανό. Τότε ἔτρεξε ὅσο πῶ γρήγορα μπορούσε στή σπηλιά. Ἐκεῖ βρῆκε τόν Ὅσιο γονατιστό νά προσεύχεται μέ ὑψωμένα τά χέρια καί τό

πρόσωπο στραμμένο στόν οὐρανό καί ἀκίνητο. Κατάλαβε ὅτι ὁ σεβάσιμος γέρον Παῦλος εἶχε πεθάνει. Ἀγκάλιασε τό σεπτό λείψανο, τό φίλησε καί τό σκέπασε μέ τό μανδύα. Τότε ἐφανίστηκαν δύο λιοντάρια καί μέ τά νύχια τους ἀνοίξαν τάφο στά μέτρα τοῦ Ὁσίου. Ἐπειτα πῆραν εὐλογία ἀπό τόν Μέγα Ἀντώνιο προσκύνησαν τό ἱερό λείψανο τοῦ Ὁσίου Παύλου κι ἔφυγαν στήν ἔρημο. Ὁ Μ. Ἀντώνιος πῆρε στά χέρια του τό σῶμα τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Θηβαίου καί τό ἔθαψε μέ ἑξόδιους ὕμνους. Τό ἡμερολόγιο ἔλεγε 15 Ἰανουαρίου τοῦ 341. Ὁ Ὅσιος ἦταν 114 ἐτῶν. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἔμεινε ἐκεῖ γιά μία ἀκόμη ἡμέρα, ὅμως ὁ κόρακας μέ τό ψωμί δέν ξαναφάνηκε. Μετά ἐπέστρεψε στή σκήτη του καί διηγήθηκε στούς μαθητές του ὅλα ὅσα θαυμαστά ἔζησε.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Τιμίου Σταυροῦ Ἱεράπετρας

Ἔδιμα καί παραδόσεις τῶν Θεοφανείων

Σύμφωνα μέ τήν παράδοση τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων ἀγιάζονται τά νερά καί διώχνονται ὅλες οἱ κακές δυνάμεις, τά «παγανά» ἢ «καλλικάντζαροι», ὅπως λέγονται. Ὁ ἁγιασμός τῶν νερῶν γίνεται ἀρχικά τήν παραμονή τῶν Φώτων στό ναό. Ἐπειτα, ὁ Ἱερέας μέ τό Σταυρό ἐπισκέπτεται ὅλα τά σπίτια τῆς Ἐνορίας του καί ἀγιάζει, δηλαδή ραντίζει, μέ ἕνα κλωνάρι βασιλικό ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογένειας καί ὅλους τοὺς χώρους τοῦ

σπιτιοῦ. Ἀπό τή στιγμή αὐτή θεωρεῖται ὅτι φεύγουν ὅλα τά ξωτικά τοῦ Δωδεκαημέρου, οἱ Καλλικάντζαροι, χωρίς νά ἔχουν πρὸ λάβει νά ὀλοκληρώσουν τό ἔργο τους, δηλαδή κατά τήν παράδοση τό πριόνισμα τῆς

γῆς. Τοὺς ἔδιωξε ἡ πρώτη ἐμφάνιση τοῦ παπᾶ καί τῆς ἁγιαστούρας.

Ἐπίσης τήν παραμονή τῶν Θεοφανείων τά παιδιά γυρνοῦν ἀπό σπίτι σέ σπίτι καί λένε τά κάλαντα τῆς ἑορτῆς, «Σήμερα τά Φῶτα κι ὁ Φωτισμός...». Ἡ νύκτα πού ἀκολουθεῖ εἶναι ἀπό τίς πιό ἅγιες καί καθαρές. Γι' αὐτό οἱ παραδόσεις κάνουν λόγο γιά τά οὐράνια πού ἀνοίγουν τά μεσάνυχτα καί ὅποιος προφθάσει καί ζητήσει

κάτι γρήγορα καί ἀπό καρδιάς, θά τό ἔχει.

Ἀνήμερα γίνεται ὁ Μεγάλος Ἁγιασμός τῶν ὑδάτων. Ὅλοι οἱ πιστοί πίνουν μέ εὐλάβεια ἀπό τόν Ἁγιασμό (συμβολικά τρεῖς γουλιές). Μετά ξεκινᾷ ἀπό τήν Ἐκκλησία μία λαμπρή

πομπή, πού τήν ἀκολουθεῖ ὅλος ὁ κόσμος καί καταλήγει στή θάλασσα, σέ ποτάμι ἢ σέ δεξαμενή νεροῦ. Ὁ Ἱερέας ρίχνει τόν Σταυρό στά νερά γιά νά ἀγιαστοῦν. Ἀμέσως ἤχουν οἱ σειρήνες τῶν πλοίων, σημαίνουν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες κι ἀφήνονται περισσότερα ἐλεύθερα νά πετάξουν. Νέοι βουτοῦν στά νερά καί συναγωνίζονται ποιός θά πιάσει τόν Σταυρό, ἀφοῦ ὅποιος τόν ἀνασύρει, θεωρεῖται ὁ τυχερός της χρονιάς. Σέ κάποιες περιοχές αὐτός πού βρίσκεται

τόν Σταυρό ἔχει τήν τιμή νά περιφέρει τήν εὐλογία τοῦ Σταυροῦ ἀπό σπίτι σέ σπίτι.

Σέ κάποιες περιοχές τῆς Ἑλλάδας, ἀφοῦ ἀγιαστοῦν τά νερά, οἱ χωρικοί κατεβαίνουν στό γιालό καί βουτοῦν στό νερό τά γεωργικά τους ἐργαλεῖα, ἀκόμη καί τίς ἅγιες εἰκόνες. Μέ τόν ἀγίασμό ραντίζουν ὅλους τούς χώρους τοῦ σπιτιοῦ, τά δέντρα τοῦ κήπου, τά χωράφια, τά ἀμπέλια καί τά ζῶα. Ἔτσι ἡ καθαρτική δύναμη τοῦ Σταυροῦ πηγαίνει παντοῦ καί διώχνει κάθε κακό.

Οἱ ἀπορίες μας...

-Γιατί τά Θεοφάνεια ὀνομάζονται Φῶτα;

-Τούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες οἱ πιστοί βαπτίζονταν ὁμαδικά ὀρισμένες ἡμέρες καί περιόδους τοῦ ἔτους: τό βράδυ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπό τό Πάσχα μέχρι τήν Πεντηκοστή καί τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, ἐπειδή τή μέρα αὐτή βαπτίσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός στόν Ἰορ-

δάνη ποταμό. Τή νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, πού γινόταν προετοιμασία γιά τή γιορτή καί τό βάπτισμα τῶν κατηχουμένων, τό «φῶτισμα», ὅπως λεγόταν, οἱ χριστιανοί πήγαιναν στό ναό μέ ἀναμμένες λαμπάδες. Ἔτσι ἀπό τά πολλά φῶτα ἡ μεγάλη αὐτή Δεσποτική εορτή πήρε τό ὄνομα «Φῶτα».

Οἱ ἅγιοι καί τά Ζῶα

Ὁ τράγος φυλάει τό χέρι τοῦ Γέροντα Πορφυρίου!

Ἦλθε κάποια φορά μιά γυναίκα, ἡ κυρα-Λένη, ἐκεῖ στήν ἔρημο πού πηγαίνω, στή βόρειο Εὐβοία, καί μοῦ ἔφερε τά γίδια της. Μοῦ εἶπε:

-Μπορεῖς νά κάνεις μιά προσευχή γιά τά γίδια μου, γιατί δέν πᾶνε καλά;

Σηκώθηκα ἐπάνω.

Ἦλθαν μόνά τους, δέν μοῦ τά ἔφερε. Ἄπλωσα τά χέρια μου καί διάβασα τήν εὐχή. Ἦταν ὅλα κοντά μου, σήκωσαν τά κεφαλάκια τους καί μέ κοίταζαν. Ἐνας

τράγος ζύγωσε κοντύτερα. Ἔσκυψε, μοῦ φίλησε τό χέρι. Ἦθελε νά τόν χαϊδέσω. Τόν χαϊδεψα, εὐχαριστήθηκε. Μέ τριγύρισαν ὅλα καί κοίταγαν κατά ἐπάνω. Μέ κοίταγαν στό πρόσωπο. Τά εὐλογοῦσα. Ἐγώ μιλοῦσα, ἔκανα προσευχή.

Κάποτε εἶχαμε ἕνα σκυλί. Ἄμα μ' ἔβλεπε ἔξω, ἐρχόταν, πάπ!, μοῦ φιλοῦσε τό χέρι, μέ γέμιζε σάλια κι ἔφευγε, γιά νά μήν τό

μαλώσω.

(Ἀπό τό βιβλίον Βίος καί Λόγοι, Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου)

Ιστορίες από την Παλαιά Διαθήκη Ὁ Δαυιὴλ καὶ οἱ τρεῖς παιῖδες

Ὅταν οἱ Βαβυλωνῖοι κατέλαβαν τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας διέταξε νὰ διαλέξουν ὅσους νέους ἦταν ἀπὸ ἀρχοντικές οἰκογένειες, προκειμένου νὰ προσληφθοῦν στὴν ὑπηρεσία του. Θὰ τοὺς μάθαιναν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ γράφουν τὴ γλῶσσα τῶν Βαβυλωνίων γιὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Ναβουχοδονόσορα. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ Δαυιὴλ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι του, ὁ Σεδράχ, ὁ Μισάχ καὶ ὁ Ἀβδεναγῶ, πού ἦταν πολὺ ἔξυπνοι καὶ ἀπαντοῦσαν στίς ἐρωτήσεις τοῦ Ναβουχοδονόσορα μέ σοφία καὶ σύνεση (Δαυιὴλ 1).

Κάποια μέρα ὁ Ναβουχοδονόσορας κατασκεύασε ἕνα μεγάλο χρυσὸ ἄγαλμα καὶ ἔδωσε τὴ διαταγὴ ὅλοι νὰ προσκυνοῦν τὸ χρυσὸ ἄγαλμα, διότι ὅποιος δέν τὸ προσκυνήσει θὰ ριχτεῖ ἀμέσως στὸ φλογερὸ καμίνι.

Ἔτσι ὅλος ὁ λαὸς προσκυνοῦσε τὸ χρυσὸ ἄγαλμα, ἐκτός ἀπὸ τοὺς τρεῖς φίλους πού προσκυνοῦσαν μόνον τὸν Θεό. Μόλις τὸ ἔμαθε ὁ βασιλιάς διέταξε νὰ τοὺς φέρουν μπροστά του. Ὅταν τοὺς πῆγαν στὸ παλάτι ὁ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ρώτησε πῶς τολμοῦν νὰ μὴν ὑπακούουν στίς διαταγές του καὶ τοὺς ἀπειλῆσε μέ τὰ ἔξης λόγια: «Νομίζετε ὅτι ὁ Θεὸς σας μπορεῖ νὰ σᾶς γλιτώσει, ἂν σᾶς ρίξω στὸ καμίνι;».

Ὅμως οἱ τρεῖς νέοι, μέ μιὰ φωνή, ἀπάντησαν: «Ἄν ὁ Θεὸς θέλει, μπορεῖ νὰ μᾶς γλιτώσει ἀπὸ σένα καὶ τὸ καμίνι. Ἄλλὰ κι ἂν αὐτὸ δέν γίνει, πρέπει νὰ ξέρεις, ὅτι ἐμεῖς τὸ χρυσὸ ἄγαλμα πού ἔστησε δέν τὸ προσκυνᾶμε».

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορας θύμωσε πολὺ καὶ ἔδωσε ἐντολή νὰ τοὺς ρίξουν στὸ φλογερὸ καμίνι. Ὅμως τὸ θαῦμα ἔγινε: ὁ Θεὸς

ἔστειλε ἕναν ἄγγελο, ὁ ὁποῖος προστάτησε τοὺς τρεῖς φίλους ἀπὸ τὴ φωτιά. Ὁ βασιλιάς ταραχθῆκε καὶ φώναξε: «Τρεῖς ἄνδρες δέν ρίξαμε στὴ φωτιά; Πῶς ἐγὼ βλέπω τέσσερις νὰ περπατοῦν στὸ κέντρο τοῦ καμινιοῦ χωρὶς νὰ καίγονται;» καὶ ἀμέσως διέταξε νὰ ἀνοίξουν τὸ καμίνι καὶ οἱ τρεῖς νέοι βγήκαν ἔξω σώοι καὶ ἀβλαβεῖς (Δαυιὴλ 3).

Ὅταν πέθανε ὁ Ναβουχοδονόσορας ἀνέλαβε βασιλιάς ὁ Δαρείος πού ἤθελε νὰ κάνει συνεργάτη του τὸν Δαυιὴλ. Ὅμως κάποιοι πού ζήλευαν τὸν Δαυιὴλ καὶ ἤθελαν νὰ τοῦ κάνουν κακὸ πῆγαν στὸν βασιλιά καὶ τοῦ εἶπαν νὰ διατάξει γιὰ τριάντα ἡμέρες νὰ μὴν ἐπιτρέπεται σέ κανέναν νὰ παρακαλέσει ἢ νὰ προσευχηθεῖ σέ ὅποιονδήποτε Θεό ἢ ἄνθρωπο, ἐκτός ἀπὸ τὸν βασιλιὰ Δαρείο. Ὅποιος δέν ὑπακούσει, νὰ ριχτεῖ στὸ λάκκο μέ τὰ λιοντάρια. Ἦξεραν ὅτι ὅταν ὁ βασιλιάς διατάζει κάτι, αὐτὸ δέν θὰ μπορούσε νὰ τὸ ἀλλάξει κανεὶς.

Ὁ βασιλιάς συμφώνησε καὶ εἶπε νὰ γίνει γνωστὴ αὐτὴ ἡ διαταγὴ σ' ὅλοκληρο τὸ βασίλειο. Ὁ Δαυιὴλ, πού προσευχόταν συχνὰ στὸ Θεό, συνέχισε καὶ μετὰ τὴ διαταγὴ τοῦ βασιλιὰ νὰ γονατίζει τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα καὶ νὰ παρακαλεῖ τὸν Θεὸ νὰ τὸν προστατεύει καὶ νὰ τὸν εὐλογεῖ.

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Δαυιὴλ πῆγαν στὸ βασιλιὰ καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ Δαυιὴλ δέν ὑπακούει στὴ διαταγὴ σου καὶ προσεύχεται στὸν Θεὸ τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα. Τότε ὁ βασιλιάς λυπήθηκε ἀφοῦ συμπαθοῦσε πολὺ τὸν Δαυιὴλ καὶ δέν ἤθελε νὰ πάθει κακὸ. Ἄλλὰ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Δαυιὴλ τοῦ ὑπενθύμισαν ὅτι «καμιὰ διαταγὴ τοῦ βασιλιὰ δέν

μπορεῖ νά ἀλλάξει».

Ἔτσι ὁ Βασιλιάς Δαρεῖος ὑποχρεώθηκε νά ρίξει τόν Δανιήλ στόν λάκκο μέ τά λιοντάρια. Ὁλη τή νύκτα ὁ βασιλιάς ἔμεινε ἄγρυπνος ἀπό τήν ἀγωνία του. Τό πρωί σηκώθηκε πολύ νωρίς, πῆγε τρέχοντας στόν λάκκο μέ τά λιοντάρια καί μέ φωνή θλιμμένη φώναξε: «Δανιήλ, μπόρεσε ὁ Θεός σου νά σέ σώσει ἀπό τά λιοντάρια;». Τότε ὁ Δα-

νιήλ τοῦ ἀπάντησε: «Ὁ Θεός μου ἔστειλε τόν ἄγγελό του καί ἔφραξε τό στόμα τῶν λιονταριῶν καί δέν ἔπαθα ἀπολύτως τίποτα, γιατί εἶμαι ἀθῶος καί δέν ἔχω κάνει κανένα κακό».

Τότε ὁ βασιλιάς χάρηκε πάρα πολύ πού γλίτωσε ὁ Δανιήλ καί διέταξε νά τόν βγάλουν ἀμέσως ἀπό τόν λάκκο (Δανιήλ 6).

Ἡ ἀκροστιχίδα τῶν θεοφανείων

Θ	_____	Νικήθηκε ἀπό τόν Χριστό.
Ε	_____	Ἡ γυναίκα τοῦ Προφήτου Ζαχαρία
Ο	_____	Ἐπίθετο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Φ	_____	Πρός... Ἐπιστολή τοῦ Ἁπ. Παύλου.
Α	_____	Ἡ μεγαλύτερη ἀρετή
Ν	_____	Ἡ πόλη πού μεγάλωσε ὁ Χριστός.
Ε	_____	Ἀγάπη, Πίστη, ...
Ι	_____	Ὁ ποταμός πού βαπτίσθηκε ὁ Ἰ. Χριστός.
Α	_____	Προφήτισσα στό ναό.

ἀπροσδόκητα αἰνίγματα

1. Ποιά λέξη σχηματίζεται μέ ἕξι «ὄχι»;
2. Ποιό νόμισμα παραπονιέται γιά τό λάδι;
3. Ποιό πρᾶγμα σπάει μόλις τό ἀναφέρουμε;
4. Πῶς λέγεται αὐτός πού πουλάει φωτιά;
5. Πῶς λέγεται αὐτός πού βρίσκεται κάτω ἀπό τό δρόμο;
6. Πῶς λέγεται τό μαγαζί πού πουλᾷ ἄλογα;
7. Πῶς λέγονται τά πουλιά πού περιστρέφονται γύρω ἀπ' τή στεριά;
8. Ποιός περνάει μέσα στό σπίτι καί μέ κλειστές τίς πόρτες;
9. Ποιά φροῦτα παρακινοῦν στή φλυαρία;
10. Ποιά πόλη βρίσκεται σέ ὅλα σχεδόν τά πλοῖα;
11. Πῶς λέγεται ἡ ἄκρη τοῦ τυριοῦ;
12. Ποιό πουλί μᾶς λέει ὅτι πάντα κρῶνει;
13. Ποιοί πέθαναν χωρίς νά ἔχουν γεννηθεῖ;
14. Πῶς λέγεται αὐτός πού κρατᾷ τά αὐτιά του;
15. Τί μπαίνει μέσα ἀπό τό τζάμι χωρίς νά τό σπάσει;
16. Τί βλέπουμε μέ κλειστά μάτια;
17. Ποιά πόλη-προάστειο τῆς Ἀθήνας ἀγαπᾷ τούς ἀδελφούς της;
18. Πῶς λέγεται ἡ τοποθεσία γύρω ἀπό τόν δρόμο;
19. Τί κάνω ὅταν θερίζω κοντά σέ κάποιον ἄλλο;
20. Ποιά τετρασύλλαβη λέξη ἔχει 17 σύμφωνα καί 7 φωνήεντα;

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἑνορίας Παναγίας Ἐλεούσας Ἱεράπετρας

Παροιμίες

Όλοκλήρωσε τις παρακάτω παροιμίες:

1. Ούτε γάτα, ούτε ...
2. Όσα φέρνει ή ώρα δέν τά φέρνει ό ...
3. Κάθεται σ' άναμμένα ...
4. Έγινε άνάστα ό ...
5. Μαθημένα τά βουνα άπ' τά ...
6. Έφυγε ό γάτος, χορεύουν τά ...
7. Ό ψεύτης καί ό κλέφτης τόν πρώτο χρόνο ...
8. Στοϋ κουφοϋ τήν πόρτα, όσο θέλεις ...
9. Τό μεγάλο ψάρι τρώει τό ...
10. Καθαρός οϋρανόσ αστραπέσ δέν ...
11. Ό,τι λάμπει δέν είναι ...
12. Πήγε γιά μαλλι καί βγήκε ...
13. Τρείσ καί ό ...
14. Δέν κάνουν τά λεπτά τόν ...
15. Περι άνέμων καί ...
16. Κάποιου τοϋ χάριζαν γάιδαρο καί τόν κοίταζε στά ...
17. Δέν κάνουν τά ράσα τόν ...
18. Πράσινα ...
19. Από τόν καιρό τοϋ ...
20. Τό άδικο δέν τό θέλει ούτε ό ...
21. Άπ' τόν Άννα στόν ...
22. Τήν έπαθε σάν ...
23. Έχει ό καιρός ...
24. Ό βρεγμένος τή βροχή δέν τή ...
25. Γιά χάρη τοϋ βασιλικοϋ ποτίζεται ή ...
26. Έκανε λογαριασμό χωρίς τόν ...
27. Βρήκε ό Φίλιππος τόν ...
28. Στη βράση κολλάει τό ...
29. Μοϋ 'ψησε τό ψάρι στά ...
30. Η άνηφορία θά φέρει τήν ...

Ζωγραφική: Χρωμάτισε τήν εικόνα τής Βαπτίσεως τοϋ Χριστοϋ

Κρυπτόλεξο

Ε	Υ	Χ	Α	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ι	Α	Ν	Ι
Γ	Υ	Τ	Β	Α	Π	Τ	Ι	Σ	Μ	Α	Α
Ε	Σ	Χ	Ρ	Ι	Σ	Μ	Α	Β	Γ	Ε	Λ
Ρ	Ε	Ζ	Ε	Τ	Γ	Ν	Ο	Σ	Μ	Ρ	Σ
Ω	Γ	Β	Φ	Λ	Γ	Ν	Ο	Θ	Θ	Ι	Λ
Σ	Ν	Θ	Η	Β	Α	Σ	Α	Λ	Α	Χ	Α
Υ	Ζ	Α	Σ	Υ	Μ	Ι	Π	Ε	Β	Ε	Ι
Ν	Ε	Ξ	Ο	Μ	Ο	Λ	Ο	Γ	Η	Σ	Η
Η	Σ	Η	Ο	Κ	Σ	Σ	Ι	Μ	Ρ	Π	Σ
Κ	Γ	Ρ	Θ	Λ	Ο	Α	Ν	Κ	Ρ	Μ	Ε
Ε	Ψ	Ε	Γ	Ρ	Υ	Μ	Τ	Ι	Α	Ι	Ε
Δ	Ε	Κ	Α	Φ	Σ	Η	Κ	Η	Μ	Ψ	Τ

Άνακάλυψε μέσα στα άνακατεμμένα γράμματα Ίερά Μυστήρια τής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 2. Κήρυξε στήν πατρίδα του, τήν Ήδεσσα τής Συρίας. Έορτάζει στίς 21 Αύγουστου. 5. Έγραψε ένα από τά 4 Εύαγγέλια. Κήρυξε στήν Αιθιοπία. Έορτάζει στίς 16 Νοεμβρίου. 7. Κήρυξε στήν Ίνδία. Λέγεται καί Δίδυμος. Έορτάζει στίς 6 Όκτωβρίου. 8. Ήταν ό πρώτος Μαθητής του Χριστού. Κήρυξε στήν Έλλάδα καί τή Μ. Άσία. Έορτάζει στίς 30 Νοεμβρίου. 9. Κήρυξε στους Πάρθους καί πέθανε

στή μαρτυρικά στή Συρία. Έορτάζει στίς 14 Νοεμβρίου. 11. Ίάκωβος, ό γιός του ----- καί άδελφός του Ματθαίου. 12. Γεννήθηκε στήν Κανά. Κήρυξε σέ Περσία, Αίγυπτο καί Μαυριτανία. Έορ-

τάζει στίς 10 Μαΐου. ΚΑΘΕΤΑ: 1. Κατάγονταν από τήν Κανά. Έορτάζει στίς 22 Άπριλίου. 3. Άδελφός του Ίωάννη. Κήρυξε στα Ίεροσόλυμα. Έορτάζει στίς 30 Άπριλίου. 4. Ό άγαπημένος Μηθητής του Χριστού. Έξορίστηκε στήν Πάτμο. Έορτάζει στίς 8 Μαΐου. 6. Κήρυξε στήν Αιθιοπία, όπου πέθανε μαρτυρικά. Έορτάζει στίς 9 Αύγουστου. 10. Μαρτύρησε στή Ρώμη, όταν Αυτόκράτορας ήταν ό Νέρωνας.